

Förslag till avgörande av generaladvokaten i domstolen Laila Medina i mål C-449/25 | Serviciul pentru Imigrări al județului Bihor (Registrerat partnerskap)

Pressmeddelande nr 129/26

Luxemburg den 17 september 2026

Generaladvokat Medina: Att enbart utöva rätten till fri rörlighet, utan att på ett verkningsfullt sätt vistas i en annan medlemsstat, räcker inte för att en tredjelandsmedborgare som är partner till en EU-medborgare ska tillerkännas en härledd uppehållsrätt enligt EU-rätten

EU-bestämmelserna om medborgarskap är inte tillämpliga på en medlemsstats beslut att inte bevilja härledd uppehållsrätt när EU-medborgaren aldrig har bott i den medlemsstat där det registrerade partnerskapet ingicks och när det inte finns något beroendeförhållande mellan EU-medborgaren och dennes partner som är medborgare i ett tredjeland

År 2024 begav sig en rumänsk medborgare till Italien enbart i syfte att ingå ett registrerat partnerskap med sin brittiska partner. Kort tid därefter återvände den rumänska medborgaren till Rumänien. Vid den tidpunkten var den ena bosatt i Rumänien och den andra i Australien. Ingen av dem var bosatt i Italien. Sex månader senare, år 2025, reste hennes partner (den brittiska medborgaren) in i Rumänien för att bo och leva i landet. Cirka tre månader efter sin ankomst ansökte hon om förlängning av sitt tillfälliga uppehållstillstånd i Rumänien i familjeåterföreningssyfte. Ansökan avslogs. Som skäl för avslagsbeslutet angavs att rumänsk lag inte erkänner samkönade registrerade partnerskap och att den brittiska medborgaren inte uppfyllde villkoren i den rumänska lagstiftningen om familjeåterförening.¹ Hon överklagade återvändandebeslutet till Appellationsdomstolen i Oradea (Rumänien), som är den domstol som hänskjutit en tolkningsfråga till EU-domstolen. Den hänskjutande domstolen har ställt sin fråga för att få klarhet i huruvida artikel 21.1 FEUF utgör hinder för Rumänien att inte bevilja uppehållsrätt till en tredjelandsmedborgare med vilken EU-medborgaren har ingått ett registrerat partnerskap enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat där ingen av dem har varit bosatt, med motiveringen att rumänsk lag inte erkänner samkönade registrerade partnerskap.

I dagens förslag till avgörande **föreslår generaladvokat Medina att EU-domstolen ska slå fast att fördragsbestämmelserna om medborgarskap (artiklarna 20 och 21.1 FEUF) inte är tillämpliga på den i målet aktuella situationen.**

När det gäller artikel 21.1 FEUF erinrar generaladvokaten om att **denna bestämmelse ger EU-medborgare rätt till fri rörlighet; eventuell uppehållsrätt för en familjemedlem från tredjeland härleds** från att EU-medborgaren utövat sin rätt till fri rörlighet. Generaladvokaten betonar även följande. I målet är det fråga om en EU-medborgare som, efter att ha utövat sin rätt till fri rörlighet, återvänder till den medlemsstat där hon är medborgare och försöker - med åberopande av sin rätt till fri rörlighet - utverka uppehållsrätt för sin partner som är medborgare i ett tredjeland (**en så kallad "U-svängssituation"**). **Direktiv 2004/38 omfattar förvisso inte sådana "U-svängssituationer"**. Inte desto mindre ska villkoren för att bevilja en härledd uppehållsrätt i värdmedlemsstaten för en tredjelandsmedborgare, tillika familjemedlem till EU-medborgaren, **tillämpas analogt**. I båda fallen är det nämligen EU-medborgaren som har utövat sin rätt till fri rörlighet och det är EU-medborgaren som är referensperson för sådan härledd uppehållsrätt.

Två kumulativa villkor måste vara uppfyllda för att en härledd uppehållsrätt ska uppkomma enligt EU-rätten i en "U-svängssituation". Det första villkoret är att EU-medborgaren ska ha vistats på ett verkningsfullt sätt i en annan

medlemsstat, i enlighet med villkoren i artikel 7 eller artikel 16 i direktiv 2004/38. Det andra villkoret är att familjelivet ska ha utvecklats eller befästs under den tid då EU-medborgaren på ett verkningsfullt sätt vistats i en annan medlemsstat.

Vad gäller förevarande mål har den rumänska medborgaren inte vistats på ett verkningsfullt sätt i Italien, det vill säga den medlemsstat där den rumänska medborgaren ingick ett registrerat partnerskap med den brittiska medborgaren. Den rumänska medborgaren begav sig till Italien enbart för att ingå ett registrerat partnerskap, och därefter återvände hon omedelbart till Rumänien. **Kravet på "verkningsfull vistelse" enligt artiklarna 7 och 16 i direktiv 2004/38 är därför inte uppfyllt.**

Ej heller har något familjeliv utvecklats eller befästs i Italien, i den mening som avses i domen i målet O. och B.² När det registrerade partnerskapet ingicks bodde den rumänska medborgaren i Rumänien och hennes partner bodde i Australien. Partnern kom till Rumänien först cirka sex månader därefter. De har därför aldrig levt ihop som en familj i Italien. **Därför är inte heller det andra kumulativa villkoret uppfyllt.** Att ingå ett registrerat partnerskap är visserligen en utifrån ett juridiskt perspektiv betydelsefull handling. Det kan dock inte likställas med att ha levt tillsammans som en familj i värdmedlemsstaten.

När det gäller artikel 20 FEUF konstaterar generaladvokaten att det **inte föreligger något sådant beroendeförhållande mellan den rumänska medborgaren och hennes partner som erkänns i EU-domstolens praxis**. I målet uppnås inte den tröskel som läggs fast i EU-domstolens praxis,³ nämligen att ett avslag på ansökan om uppehållstillstånd skulle tvinga EU-medborgaren att lämna EU.

Generaladvokaten finner således att **stadgan om de grundläggande rättigheterna inte är tillämplig i målet eftersom den i målet aktuella situationen inte regleras av EU-rätten**. Klaganden måste därför åberopa Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna för att värna sin rätt till familjeliv.

Generaladvokaten föreslår därför att EU-domstolen ska besvara tolkningsfrågan på följande sätt. Artiklarna 20 och 21.1 FEUF, med analog tillämpning av direktiv 2004/38, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för att myndigheterna i den medlemsstat där en EU-medborgare är medborgare nekar en tredjelandsmedborgare, med vilken EU-medborgaren har ingått ett registrerat partnerskap enligt lagstiftningen i en annan medlemsstat, uppehålls rätt i den förstnämnda medlemsstaten på den grunden att den medlemsstaten inte erkänner samkönade registrerade partnerskap.

För fullständighetens skull företar generaladvokaten även en alternativ bedömning för det fall EU-domstolen skulle finna att EU-rätten är tillämplig. De rumänska bestämmelserna – som kräver bevis på tidigare vistelse i en annan medlemsstat, ställer krav på att paret ska ha ett gemensamt barn och som sammantaget underkänner utländska samkönade registrerade partnerskap – framstår i ett sådant scenario som oförenliga med EU-rätten.

PÅPEKANDEN: Generaladvokatens förslag till avgörande är inte bindande för domstolen. Generaladvokaterna har i uppdrag att fullständigt oavhängigt föreslå domstolen en rättslig lösning i det mål som de har tilldelats. Domstolens domare kommer nu att hålla överläggning i målet. Dom kommer att meddelas vid ett senare datum.

PÅPEKANDEN: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till Europeiska unionens domstol med frågor om tolkningen av EU-rätten eller om giltigheten av en EU-akt.

Tribunalen är behörig att pröva och avgöra mål om förhandsavgörande som uteslutande avser 1) det gemensamma systemet för mervärdesskatt (moms), 2) punktskatter, 3) tullkodexen, 4) tullklassificering av varor i Kombinerade nomenklaturen, 5) kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning eller försenade eller inställda transporttjänster eller 6) systemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser. Domstolen är behörig att pröva och avgöra alla andra mål om förhandsavgörande.

Varken domstolen eller tribunalen avgör det nationella målet. Det ankommer på den nationella domstolen att avgöra målet i enlighet med domstolens eller tribunalen avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen. Redogörelsen för de faktiska omständigheterna och de tillämpliga bestämmelserna hänför sig till den relevanta tidpunkten och grundar sig på handlingarna i målet.

Förslaget till avgörande i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA den dag då förslaget föredras.

Kontaktperson för press: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Bilder från när förslaget till avgörande föredras finns tillgängliga på [Curia Web TV](#) och på [European Broadcasting Service](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Håll dig uppdaterad!

¹ Artiklarna 83.1, 88.1 och 88.3 b i brådsökande regeringsdekret nr 194/2002.

² Dom av den 12 mars 2014, O. och B., [C-456/12 och C-457/12](#) (se även pressmeddelande nr [32/14](#)).

³ Se till exempel dom av den 8 mars 2011, Ruiz Zambrano, [C-34/09](#) (se även pressmeddelande nr [16/11](#)).